

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s. r. o.**, so sídlom v B., P. č. X., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. P., s.r.o., so sídlom v B., G. č. X., IČO: X. proti povinnému **T. M.**, s registrovaným trvalým pobytom v H., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Mgr. Z. V., zamestnankyňou Okresného súdu Skalica, **o vymoženie 273,52 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Er/1887/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoE/440/2013-73 z 23. júla 2014, takto

r o z h o d o l :

- I.** Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**
- II.** Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a.**
- III.** Povinnému **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Skalica ako súd exekučný uznesením č. k. 1Er/1887/2008 - 40 z 3.novembra 2011 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, vyhlásil za neprípustnú a zároveň zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - ďalej len „Exekučný poriadok“]. Vychádzal zo zistenia, že v predmetnej exekúcii sa vymáha plnenie, ktoré vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy uzatváranej v množstve prípadov v štandardnej forme a na predtlačenom formulári.

Exekučným titulom je notárska zápisnica spísaná na základe splnomocnenia, ktoré si povinný sám nevyjednal, nakoľko bolo zakotvené v predtlačenej zmluve a povinný nemal možnosť túto skutočnosť zmeniť alebo ovplyvniť. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť, alebo sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj predmetnému splnomocneniu, ktoré bolo paušálnym spôsobom zakotvené v zmluve ešte pred jej vznikom. Podpisom takejto zmluvy sa povinný vopred vzdal práva namietat' akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa predmetnej zmluvy a svojho záväzku. Dôsledkom je nepomer v právach a povinnostiach medzi oprávnenou ako dodávateľom a povinným ako spotrebiteľom v neprospech povinného. Ide preto o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že notárska zápisnica spísaná na základe takejto zmluvy nemôže byť spôsobilým exekučným titulom.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 24CoE/440/2013-73 z 23. júla 2014 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 - ďalej len „O. s. p.“). Odvolací súd sa stotožnil s posúdením právneho vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu spotrebiteľského, ako aj s posúdením splnomocnenia udeleného povinným advokátovi Mgr. T. K. ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Zdôraznil, že v danom prípade uznal záväzok z úveru a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovaného povinného. Uvedený rozpor záujmov videl odvolací súd v tom, že splnomocnenie pre Mgr. K. naformulovala priamo v predtlačí zmluvy o úvere oprávnená (veriteľ). Povinný (dlžník) tohto zástupcu nepoznal, nebol medzi nimi žiadny vzťah a nemal ani možnosť výberu iného zástupcu. Zároveň je nesporná existencia vzťahu medzi oprávnenou a Mgr. K.. Keďže záujmy oprávnenej ako veriteľa sú nepochybne v rozpore so záujmami povinného ako dlžníka, predmetné zastúpenie, resp. splnomocnenie obsiahnuté v zmluve o úvere, je pre rozpor so zákonom (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka) absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). V dôsledku uvedeného Mgr. K. nebol oprávnený zastupovať povinného pri spisovaní notárskej zápisnice a jeho právny úkon – uznanie záväzku a vyslovenie súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je rovnako neplatný. Notárska zápisnica ako exekučný

titul je potom neúčinná a materiálne nevykonateľná, pretože v nej chýba podstatná náležitosť – súhlas povinnej osoby s exekúciou.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že: 1. súdy oboch stupňov rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 4. oprávnenej sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že súdy nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 5. konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a 6. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s ust. § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4Cdo/24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5ECdo/40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2ECdo/63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4Cdo/326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/34/2013, na ktoré Najvyšší súd SR

v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danom prípade sa síce v dovolaní napadnutých rozhodnutiach spomína aj smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, z určujúceho hľadiska však zo strany súdov nižších stupňov išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). S poukazom na uvedené dovolací súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Oboer/182/2013, 1Oboer/291/2013, 1Oboer/216/2014, 1Oboer/235/2014, 1Oboer/258/2014 a 1Oboer/277/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

III. V konaní o dovolaní oprávnenej vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods.

5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnému náhradu týchto trov, lebo povinný nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 30.septembra 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Antónia Savarová